

PAVUČINA

INFORMACE CHYTÁME DO SÍTĚ

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

U nás na škole se střílelo? Výprava na Křemešník

Ve středu dne 14. 5. u nás na škole probíhalo cvičení mimořádné události, kdyby se do naší školy dostal agresor se zbraní. Žáci 6. až 8. ročníků si zopakovali, jak se poskytuje první pomoc a jak se obecně při této situaci chovat. Tohle vše probíhalo pod dohledem zkušených lidí z firmy Progress Rescue. Naučili nás, jak se zabarikádovat, že hlavně máme být potichu (což se úplně nepovedlo) a počkat na policii.

Vzhledem k tomu, jak se dnešní společnost vyvíjí, bych se nedivila, kdyby taková situace nastala, ale nechci žádné pohromy přivolávat. Přeji krásný zbytek dne.

-Yuri-

Na den 20. 5. jsme měli domluvený výlet na Křemešník. Minulý rok to bylo na Křemešník pěšky a zpátky busem, ale letos jdeme tam pěšky a nazpátek taky pěšky. Je to nějakých 20 km. Ráno byl sraz před hřbitovem. Jakmile všichni byli u hřbitova, vyrazili jsme. Jdeme po poli a vidíme srnky a několik zajíců. Pak jsme vešli do lesa, občas bylo někde nějaké bahno a nejlepší byly kořeny, o které kluci pořád zakopávali. Po cestě bylo pár přestávek, ale ne moc, abychom se moc nerozseděli a pak by se nikomu nechtělo vstávat. Šli jsme okolo balíků, a tak nás nenapadlo nic lepšího než si na nich dát závody a rychle běželi dohnat ostatní. Když jsme je doběhli, hladili jsme si koně. Došli jsme ke studánce a od ní to byl už jenom kousek. Konečně došli jsme k restauraci a mohli se najíst. Ten kdo nechtěl, šel blbnout na lanový park, lezli jsme, skákali a smáli se. Nejzábavnější byl most z provazů. Vždy, když na něm někdo byl, tak ho ze spodu někdo pořádně rozhoupal, to byla sranda. Po zábavě a dobrotách v restauraci jsme museli pokračovat v cestě, teď už nazpátek, aspoň to bude z kopce. Cesta nazpátek byla trochu náročná, jak už byli všichni vyčerpaní a unavení, ale zvládli jsme ji.

-Šimon-

Radek Banga – životní příběh, který otevřel oči celé škole

Dne 15. dubna jsme ve škole zažili něco opravdu výjimečného. Místo běžné výuky jsme se po dvou hodinách přesunuli do tělocvičny, protože mezi nás přijel Radek Banga. Mnozí ho možná znáte jako zpěváka a rapera ze skupiny Gipsy.cz, ale tentokrát jsme měli možnost poznat úplně jinou stránku jeho života. Skutečnou, nelehkou, ale zároveň inspirativní.

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

Než přednáška začala, pomáhali jsme s přípravou – stěhovali jsme stoly, bedny, ozvučení... A pak se do tělocvičny sešly šesté a sedmé třídy a Radek začal vyprávět. Bylo tam takové ticho, že by bylo slyšet i špendlík spadnout. Asi poprvé byla tělocvična tišší než při písemce z matiky.

Vyprávěl o svém dětství, které bylo úplně jiné, než jaké známe my. Jeho otec byl alkoholik a doma často agresivní. Radek jako malý kluk hodně trpěl. Dokonce se styděl za to, že je Rom, protože kvůli tomu zažil spoustu posměchu a nadávek. Nakonec ho otec z domu doslova vyhodil. Bylo mu teprve 15 let. Ocítl se na ulici – bez domova, bez pořádného jídla, bez pomoci. Všechno, co má dnes, si musel doslova vybojovat. A nebylo to bez pádů.

Přiznal, že měl chvíle, kdy chtěl všechno vzdát. Cítil se úplně na dně. Změna přišla až ve 22 letech, kdy mu pomohla psycholožka. Díky ní si uvědomil, že ještě není pozdě začít znovu. Začal psát texty, tvořit hudbu a pomalu se z toho všeho vyhrabával. Dnes je úspěšný a pomáhá ostatním. Navštěvuje školy a ukazuje, že i když člověk začne s velmi těžkým osudem, může to zvládnout.

Během vyprávění zmínil i příběh jednoho chlapce. Říkal mu Franta, ale bylo jasné, že šlo o skutečného člověka. Franta propadl do Radkovy třídy. Měl složitou situaci doma – otec byl kamionák a jednoho dne prostě odjel a už se nevrátil. Frantova matka to nezvládla, začala pít a péče o syna šla úplně stranou. Franta tak vyrůstal sám, bez lásky, bez opory.

Ve škole to neměl o nic jednodušší. Dva spolužáci, které Radek označil jako „mafiány“, ho začali brutálně šikanovat. Vysmívali se mu, mlátili ho a brali mu věci. Franta to dlouho držel v sobě, až nakonec začal brát drogy – právě od těch dvou. Jednoho dne se předávkoval. Přijela záchranka, policie, a škola začala situaci řešit. Bylo to vážné.

Radek si Frantu pamatoval jako tichého kluka, který měl v očích obrovskou bolest. Franta se několikrát pokusil o sebevraždu. Neviděl v životě žádný smysl ani naději.

Radek pak popsal i svůj vlastní pád – jak se přidal ke skupině zlodějů, kteří chtěli vykrást pekárnu. Když tam vtrhli, nečekaně se před ním objevila jeho bývalá učitelka. Řekla jen: „Bango, to jsem nečekala.“ Ten moment se mu navždy vryl do paměti. Byl to zlom. Přestal utíkat, začal se snažit změnit svůj život.

Aby se nedostal zpět na špatnou cestu, začal chodit do školních kroužků, trávil čas mezi lidmi, kteří mu chtěli pomoci. Dostal druhou šanci – a využil ji naplno.

Na konci přednášky nám zazpíval několik písní. Byly silné – o bolesti, o boji, ale i o naději. Pak jsme se s ním mohli vyfotit. Byl milý, usměvavý a mluvil s námi jako rovný s rovným.

Ten den mi zůstane v paměti ještě dlouho. Protože Radek Banga není jen slavný zpěvák. Je to člověk, který dokázal přežít něco, co by jiného zlomilo. A dnes pomáhá druhým, aby nemuseli padnout tak hluboko jako on – nebo Franta.

-Šimon-

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

Kanadská učitelka Ruby obohatila výuku angličtiny na naší škole

V uplynulých dvou týdnech jsme měli na naší základní škole jedinečnou příležitost přivítat paní učitelku Ruby z Kanady, která má nigerijské kořeny. Ruby se s nadšením zapojila do výuky anglického jazyka na prvním i druhém stupni a její hodiny byly nejen výborně připravené, ale také plné energie a autentického jazykového prostředí.

Děti byly během hodin maximálně zapojené – komunikovalo se výhradně v angličtině, což výrazně přispělo k rozvoji jejich jazykových dovedností i větší sebedůvěře při mluvení. Ruby dokázala svým přístupem děti nadchnout a vtáhnout do výuky formou her, diskuzí i kreativních aktivit.

Kromě samotného jazyka se žáci dozvěděli mnoho zajímavostí o životě v Kanadě a o kultuře a historii Nigérie. Interkulturní rozměr hodin obohatil žáky nejen jazykově, ale i lidsky – rozšířil jejich obzory a probudil zájem o jiné země a kultury.

Paní učitelce Ruby srdečně děkujeme za její čas, energii a inspiraci, kterou do výuky přinesla. Věříme, že tato zkušenost bude pro naše žáky dlouhodobě přínosná a motivující.

Mgr. Alena Michálková

Noc s Andersenem

Noci s Andersenem se na naší škole zúčastnili žáci 6. ročníků. Ve škole jsme se sešli už v 15:30, na přespávačku z pátku na sobotu. Společné dobrodružství jsme započali povídáním profesionálního hasiče, který nám povídal o své práci, o tom, co máme a nemáme dělat, aby nehořelo, nebo když hoří. Taky jsme si zkoušeli dýchací přístroj, který se nosí na zádech, váží asi 17 kg a je v něm 2 100 l vzduchu. Pak jsme šli do družiny, kde jsme si nachystali spacáky a karimatky. Potom jsme se rozdělili do trojic a vydali se na stezku s 10 úkoly, které se týkaly osobnosti H. CH. Andersena. Měli jsme na ni 45 min, s některými cvičeními jsme si lámali hlavu. Jakmile jsme měli hotovo, s paní učitelkou jsme vytvořili myšlenkovou mapu a vyhodnotili naše výsledky. Následovala večeře, společný ohýnek, a pro většinu první letošní buřty. Po návratu do třídy, jsme četli a vypracovávali další pracovní list o pohádce Děvčátko se zápalkami, také jsme si dělali svoji záložku do knihy. Když jsme měli hotovo, šli jsme do družiny a nachystat si občerstvení na večerní kino. Zhlédli jsme film inspirovaný pohádkou Děvčátko se zápalkami. Po filmu nastala večerka. Někteří chvíli povídali, jiní usínali při četbě knížky.

Ráno jsme měli budíček v sedm, poté jsme se šli převléknout a zabalit si věci. Jakmile měli všichni zabaleno, šlo se do cvičné kuchyně na snídani. Před odchodem domů nám paní učitelka rozdala pamětní listy. Myslím, že jsme si všichni netradiční podvečer a noc ve škole náramně užili.

-Juli-

Expo 2025 v Pelhřimově

Ráno jsme se sešli před školou v 8:00 a šli jsme na náměstí, kde bylo plno dětí. Než jsme přišli na řadu, koukali jsme na ostatní školy a jejich představení. Naše škola vystupovala třetí v pořadí, kolem desáté hodiny. Jako první se povídalo o naší škole a o tom, jak se u nás vzdělává. Po úvodu nám Terka s Tomášem předvedli dva nádherné latinskoamerické tance. Poté nastoupili někteří žáci z 9. A, kteří nám představili čtyři různé jazyky. Většina žáček z 2. stupně zatančila moderní tanec od paní učitelky Gabriely Bohuslavické. Vybraní žáci z pátých a šestých tříd spolu s tanečnicemi si zazpívali píseň „Pátá“ od Heleny Vondráčkové. Když odprezentovaly všechny školy, na pódium nastoupili ředitelé a ředitelky škol, kteří pronesli proslov o EXPU.

-Juli, Nelly, Denisa-

ROZHOVOR

ROZHOVOR S PANÍ ŘEDITELKOU MGR. ŠÁRKOU TŘÍSKOVOU: O ŠKOLE DNES I DŘÍVE

Když jste byla ve škole jako žák, bavila vás škola?

Já jsem do školy chodila, protože se muselo. Neřešila jsem, jestli mě škola baví. Prostě se do školy chodit mělo, tak jsem chodila. Nicméně mi tam většinou bylo dobře. Co bylo úplně nejhorší, bylo to, že jsme se velmi často stěhovali, takže jsem si musela zvykat na nový kolektiv. Stěhovala jsem se asi třikrát na základce a na gymnáziu dvakrát.

Jaký byl a jaký je váš oblíbený předmět?

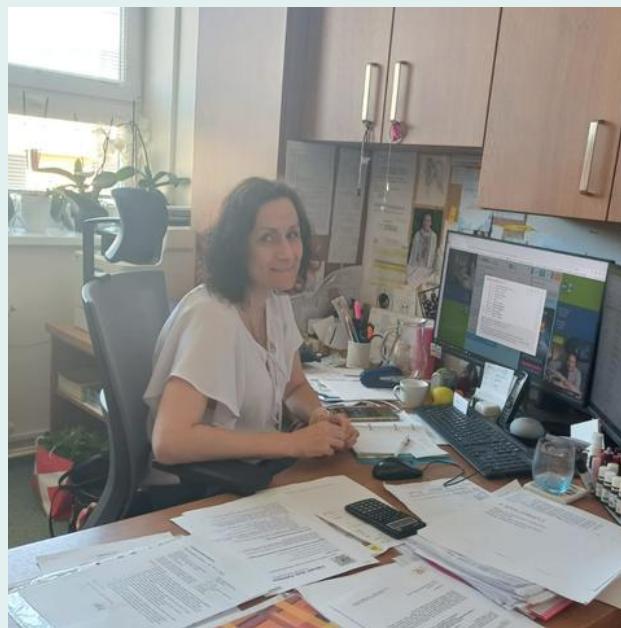
Nikdy jsem neměla oblíbený předmět, ale šla mi matematika a fyzika. Na gymnáziu jsme měli paní učitelku, která při hodinách matematiky vždycky začala z hlavy házet čísla a počítat příklady. Říkala jsem si, že bych to chtěla umět taky. A to jsem se naučila, takže můj oblíbený předmět je matematika, i když ji moc neučím.

Co vás na práci ředitelky nejvíce baví?

Na práci ředitelky mě nejvíce baví to, že můžu vytvářet školu, která je respektující a bezpečná pro děti. To jsem jako dítě většinou nezažila, protože jsem vyrůstala za komunistů a bylo to prostě jinak. A hlavně mě baví vidět vás děti, když chodíte usměvaví a spokojení.

Co se vám za posledních pár let jakožto ředitelce povedlo, na co jste nejvíce pyšná?

Těch věcí, kterých se povedlo, je velmi mnoho, třeba stavební úpravy školy. Ale nejvíce jsem pyšná na to, že se mi podařilo s kolegy vytvořit kolektiv, který je respektující a spolupracující. Vy, děti, to možná ani nevíte, ale my se profesně potkáváme, vzájemně se obohacujeme a učíme se. A to, co si mezi sebou předáváme, také sdílíme – chodíme spolu do hodin.

Co škola dělá, aby se tu žáci cítili bezpečně a nebáli se třeba šikany?

Většina nebo skoro všichni kolegové se snaží k vám dětem přistupovat s respektem a chceme, aby i vy jste k nám přistupovali s respektem. Otevřeně mluvíme i o věcech, které nejsou vždycky pěkné, a problémy, když nastanou, se snažíme řešit. Šikana je dnes pojem, který se někdy až moc používá, ale snažíme se vás učit, abyste byli sociálně zdatní, uměli se v kolektivu pohybovat a znali své přednosti i slabiny. Abychom přednosti dokázali vyzdvihnout a slabiny, o kterých víme, nedávali tolik najevo.

Budou se měnit nějaké věci ve škole, třeba nové pomůcky nebo technologie?

Pořád se něco mění. Teď například budeme měnit operační systémy v počítačové učebně, protože končí podpora Windows 10 a budeme přecházet na Windows 11. Pomůcky se také průběžně obměňují, i když o nich možná nevíte. Například místo interaktivních tabulí nyní kupujeme velké panely, které jsou už umístěné v 9. B a 7. A. Takto to budeme postupně inovovat ve všech třídách.

ROZHOVOR

Máte nějaké plány, jak zlepšit školu v dalších letech?

Plánů je hodně, ale jsme omezeni finančními prostředky. Nejbližší je rekonstrukce školní jídelny, která proběhne příští rok. Budou tam nové toalety, vstup pro cizí strávníky, podhledy a celá jídelna vlastně bude nová. Také se plánuje nová rekonstrukce palubovka v tělocvičně. To jsou zatím největší projekty, které nás čekají.

Jak vypadá váš běžný den ve škole?

Můj běžný den vypadá tak, že když ráno přijdu, mám naplánováno, co budu dělat. Ale většinou do dvou hodin se všechno změní a nestihnu to, co jsem chtěla, protože je spousta věcí k řešení a někdo něco potřebuje. Proto si teď plánuji začít pracovat odpoledne kolem druhé, kdy je větší klid, a zůstávám tu často do pěti nebo šesti. Mám štěstí, že už mám velké děti, které mě doma tolik nepotřebují, protože bych to jinak nezvládla.

Co byste ve škole změnila, kdybyste mohla cokoli?

Určitě bych vyměnila elektroinstalaci, upravila podhledy ve třídách, změnila lavice a celkově školu lépe vybavila. Dále bych udělala klimatizaci v horních patrech a rekuperaci, abychom byli ekologičtější. Venku bychom chtěli žaluzie na všech oknech, aby se lépe regulovalo teplo.

Máte nějaký vzkaz pro nás žáky?

Pro vás žáky mám vzkaz, abyste se nebáli říct, když se vám něco nelíbí, a mluvili o tom s respektem. Ne všechno můžeme ovlivnit, protože i my učitelé musíme dodržovat zákony. Ale přála bych si, abyste neměli strach vyjádřit svůj názor. Já to jako dítě nikdy nezažila a vím, jak je to důležité.

Děkujeme za rozhovor.

-Juli-

PROJEKTY

Žáci ZŠ Osvobození na projektu ERASMUS+ v Polsku.

Ve druhé polovině března se 5 dětí devátého ročníku naší základní školy zúčastnilo týdenního projektu Erasmus+ v Polsku. Projekt byl zaměřen na aktuální téma „THINK GREEN, LIVE GREEN“ (Žij a mysli v souladu s přírodou).

Tento týdenní program žákům poskytl mnoho zkušeností a příležitostí seznámit se s novými kulturními, jazykovými i odbornými informacemi zaměřenými na ekologii a udržitelnost. Kromě našich žáků se projektu zúčastnili i studenti z Polska a Rumunska. Děti se nejen vzdělávaly, ale také navázaly nová přátelství, vyměnily si zkušenosti a získaly cenné zážitky, které obohatí jejich další školní i osobní život. Jsme velmi rádi, že naši žáci mohli být součástí této mezinárodní iniciativy.

Mgr. Alena Michálková

ANGLIE

Exkurze do Anglie-květen 2025

Poslední týden v květnu jsme se vydali s žáky z 8. a 9. ročníků na studijně-poznávací týdenní pobyt do Anglie. Autobusem jsme jeli přes Německo, Belgii a Francii a pak podmořským tunelem do Anglie.

Všichni jsme byli ubytováni po skupinkách v anglických rodinách v malebném městečku Bognor Regis na jižním pobřeží. Tam žáci strávili tři dopoledne v anglické škole na výuce s anglickými učiteli. Třetí den nám dokonce zahráli nacvičený úryvek ze hry „Romeo a Julie“ od Williama Shakespeara.

Během celého týdne jsme stihli navštívit dvakrát Londýn, města na jižním pobřeží – Portsmouth, Brighton a Hastings.

Zažili jsme všechny druhy počasí – déšť, silný vítr, sluníčko, zataženo, dusno. Většina z nás měla možnost si pochutnat na „fish and chips“, pokud jste si nenechali smaženou rybu ukrást racky.

Další adrenalinový zážitek byla jízda londýnským metrem, kde je vždy horko a připadali jsme si jako sardinky.

Přestože byl celý týden velmi náročný, všichni jsme si to moc užili a vrátili jsme se domů plní dojmů, s procvičenou angličtinou a hlavně v pořádku.

Mgr. Klára Vlastníková

ANGLIE

ZAJÍMAVOSTI

Co je to velký filtr? Zeptali jsme se učitelů

Velký filtr je hypotetická překážka, která brání životu ve vesmíru dosáhnout vysoce vyspělého, mezihvězdného stádia. Je to hypotetický jev, který by mohl způsobit zánik veškerého života. Jinými slovy, jde o teorii, která vysvětluje, proč zatím nevidíme jiné pokročilé civilizace – buď je velmi těžké, aby život vůbec vznikl, nebo většina civilizací zanikne dříve, než se rozšíří do vesmíru. Pro nás to může být cokoliv, ale taky je možnost že už jsme jej dávno překonali.

Co odpověděli učitelé?

Mgr. Anotnín Hraníček

Já si myslím, že ta možnost tu určitě je. Domnívám se, že s technologickým vývojem se té možnosti otevírají dveře čím dál víc. Myslím si, že by mohla mít dvě podoby – buď v rámci nějakého válečného konfliktu, například použitím jaderných zbraní nebo jiných zbraní hromadného ničení, které by v reakci druhé strany mohly eskalovat do takové míry, že by vedly k vyhlazení lidstva. Druhou možností je šíření smrtícího viru biologickou cestou – buď záměrně, tedy úmyslným vypuštěním za účelem někomu uškodit, nebo i nechtěně, například vinou nehody. Uvažoval jsem také nad scénářem, kdy by k nám dorazila jiná vyspělá civilizace s cílem nás vyhladit, ale to zatím, doufejme, nehrozí, tomu by pravděpodobně musely předcházet alespoň nějaké signály o existenci takové civilizace.

Mgr. Václav Laštovička

Nemám konkrétní názor, přijde mi to jako velmi nepravděpodobná věc, teorie, která se opírá o nějaké konspirační motivy. To je můj názor, ale jen okrajový, nějak zvlášť jsem nad tím nepřemýšlel, věci podobného ražení nechávám stranou. Neovlivňují můj život.

Krásná ukázka toho, jak se názory lidí liší, mám v plánu rozebírat víc filozofických otázek ohledně třeba posmrtného života, různých folklórů a náboženství, nebo čehokoliv jiného o čem bych se dozvěděla během chození po škole.

Přeji vám krásný den.

-Yuri-

VÝLETY

Šestáci v Praze

V půl sedmé už jsme seděli v autobuse a těšili se na výlet do Prahy. Hned jak jsme přijeli, první zastávkou byla katedrála sv. Víta. Jakmile jsme vstoupili do katedrály, všimli jsme si krásných zlatých a stříbrných soch. Stěny pokrývala krásně barevná okna. Při prohlídce měla každá třída milého průvodce, který nám vyprávěl o historii katedrály.

Po prohlídce katedrály jsme viděli i repliky korunovačních klenotů. Prošli jsme se také Zlatou uličkou, kde byla spousta turistů.

Po dlouhé cestě jsme se šli najíst do KFC. Když jsme dojedli, rozdělili jsme se na třídy A, B. 6.A nejprve vyrazila do České národní banky. Mezitím 6.B bloudila Prahou – vraceli jsme se, protože jsme si spletli muzeum iluzí s jiným muzeem.

Při návštěvě muzea iluzí jsme viděli spoustu zajímavých obrazů.

Vyzkoušeli jsme si kreslení světlem, které se líbilo většině žáků.

Po dlouhém prohlížení iluzorních obrazů jsme se sešli před Národní bankou. Chvilí jsme čekali, než prohlídka žáků 6.A skončí, a pak jsme do ní vyrazili my.

Nejprve nám paní průvodkyně pustila ukázkou, jak tato Národní banka vznikla, a poté jsme se vydali do jiné místnosti, v níž na nás čekala největší mince v Evropě a druhá největší zlatá mince na světě. Její cena je 320 milionů. Pak jsme dostali pracovní listy, ve kterých jsme se dozvěděli hodně zajímavých informací o starších mincích a papírových penězích. Také jsme si mohli potěžkat zlatou cihlu, která vážila cca 12,5 kg. Po prohlídce jsme před Českou národní bankou počkali na 6.A a vyrazili jsme zpátky do autobusu. Po příjezdu do Pelhřimova jsme se rozešli domů.

-Nelly, Denisa-

Sedmáci v Praze

V pátek 25. dubna proběhl školní výlet do Prahy. Sraz byl v sedm ráno u autobusové zastávky, ale většina dorazila už kolem 6:45. Jakmile přijel autobus a všichni byli na místě, vyrazilo se.

V autobuse to bylo ospalé – někdo svačil, někdo kecal a jiný zase hrál hry. Cesta trvala asi dvě a půl hodiny. Po příjezdu do Prahy nás překvapil déšť, takže nezbývalo než utíkat do planetária. To bylo jen kousek od Petřínské rozhledny a zrcadlového bludiště. Uvnitř probíhala zajímavá přednáška o tekutém dusíku. Pára, která se z něj valila, vypadala fakt hustě. Předváděli různé pokusy – třeba nafouklý balonek, který se v dusíku smršknul, a po vytažení se zase nafoukl.

Po skončení přednášky přišla na řadu Petřínská rozhledna nebo zrcadlové bludiště. Já šel na rozhlednu – tolik schodů! Nahoru se mi moc nechtělo, ale nakonec se podařilo. Nahoře toho kvůli dešti moc vidět nebylo, což byla škoda. Další zastávkou byl chrám svatého Víta.

Průvodce vyprávěl o jeho historii a o tom, co se tam dřív odehrávalo. Pak následovala cesta přes Karlův most až na Václavské náměstí.

Tam proběhla domluva s učitelem, kdy se vrátíme na dané místo a pak půjdeme k autobusu, a pak jsme se rozešli. S klukama jsme šli na jídlo, pak se jen tak courali po okolí. Na sraz dorazili všichni – kromě jedné spolužačky, která se ztratila. Nakonec se ji ale podařilo navést a trefila zpátky.

Když byl celý tým pohromadě, přesunuli jsme se k autobusu a vyrazili domů. Celý výlet se povedl, jen škoda toho deště.

-Šimon-

ČÍM BUDU?

Ahojky, tak tady máte další rozhovor. Doufám, že vám pomůže lépe se rozhodnout, co v budoucnosti chcete dělat. Přeji krásný zbytek dne.

Rozhovor se svářečem

Můžete nám vysvětlit, co je to sváření?

Je to proces, který slouží k vytvoření trvalého, nerozebíratelného spoje dvou a více součástí.

Co vás na této práci nejvíc baví?

Různorodost této práce.

Jak vypadá váš běžný pracovní den?

Můj pracovní den vypadá různorodě, takže nemůžu říct přesně.

Jaké projekty jste zatím svařoval, na které jste obzvlášť hrdý?

No, jelikož jsem svářeč, potrubář a je tam hodně měření, to jsem vždycky rád, když nám to přesně vyjde na milimetry.

Jaké vzdělání nebo školení je potřeba k tomu, aby se člověk stal svářečem?

Svářečskou školu, kde nastoupíte. Oni vám ukáží, jak se to svařuje a podle toho, jak vám to jde, tak vás připustí na zkoušky. Když úspěšně zvládnete zkoušku, tak dostanete svářečský průkaz.

Pamatujete si svou první zkušenost se svařováním?

Byla totálně katastrofální, protože když jsem začal, vzal jsem si to poprvé do ruky, tak se všechno propalovalo a vůbec jsem nedokázal spojit ty dva spoje k sobě.

Potřebujete během kariéry a absolvovat další kurzy nebo získávat nové certifikace?

Kvůli výškové práci musím každý rok chodit na přezkoušení, vlastně mám i státní zkoušky na sváření, takže musím chodit každé dva roky na přeškolení z bezpečnosti práce. A každé 3 roky musím chodit ke státnímu komisaři, u kterého musím složit zkoušky ze svařování.

ČÍM BUDU?

Jaké typy svařování existují a jaký je mezi nimi rozdíl?

Jsou 4 typy svařování.

První je elektroda, což znamená, že je to elektrickým obloukem. S touto metodou nejde většinou svařovat venku, protože nemá ráda povětrnostní vlivy.

Druhý, to je autogen – kyslík + acetylen. Tím se vytvoří požadovaný plamen, přidává se drát a tím se to spojuje. Touto metodou se svařuje hlavně venku, protože na ní nepůsobí povětrnostní podmínky.

Třetí věc je svařování CO₂, což znamená, že k tomu potřebujete plyn a drát a většinou se tím svařuje jenom uvnitř, protože tento typ svařování nemá rád povětrnostní vlivy.

Čtvrtým je TIG, k tomu je potřeba hořák a drát, ale opět to nejde většinou svařovat venku, protože tato metoda svařování nemá ráda povětrnostní vlivy.

Setkal jste se někdy s nějakou nebezpečnou situací?

Jelikož jezdíme po montážích a tam vaříme velkých výškách třeba 40 m 50 m i výš, tak si myslím, že je to nebezpečné pokaždé.

Jaké stroje nebo vybavení ve své práci používáte nejčastěji?

Používám autogen, také hadice, hořáky, bomby a brusky.

Co Vás motivuje k tomu, abyste svou práci dělal každý den?

Vysoká finanční odměna.

Máte nějaký nezapomenutelný zážitek nebo zajímavý projekt, na kterém jste pracoval?

Můj nezapomenutelný zážitek je, když jsme jednou pracovali a jeli jsme s kolegou na plošině cca 40 m vysoko a z ničeho nic začal foukat takový vítr, že se plošina začala houpat ze strany na stranu a mysleli jsme, že spadne.

Co byste poradil dětem, které by se jednou chtěly stát svářečem?

Udělejte si dobrou pojistku, makejte a uče se, protože tvrdá práce přináší ovoce.

ČTENÁŘSKÉ DENÍKY

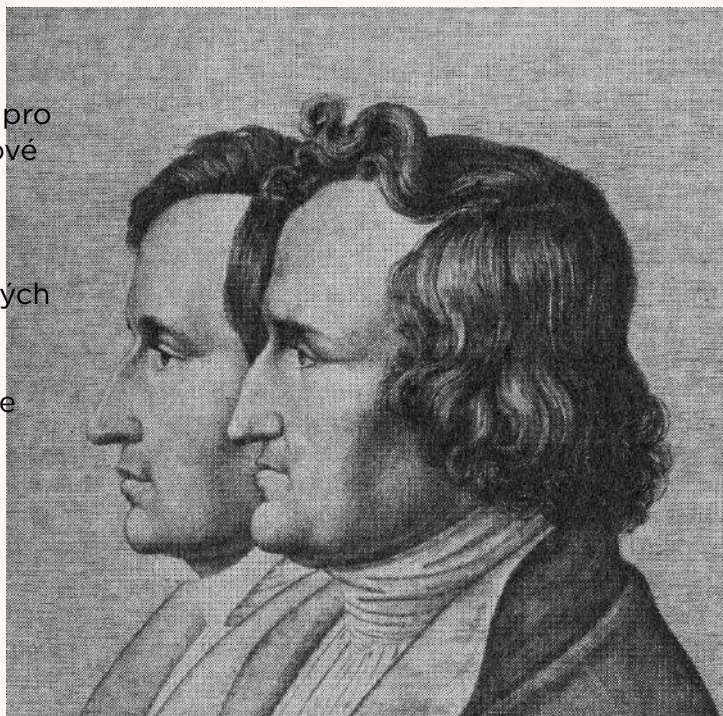
Kdo jsou bratři Grimmové?

Jacob a Wilhelm Grimm byli němečtí bratři, kteří žili na začátku 19. století. Oba se zajímali o jazyk, kulturu a historii.

V roce 1812 vydali první sbírku pohádek s názvem Dětské a domácí pohádky (Kinder- und Hausmärchen). Tyto příběhy sbírali od obyčejných lidí – vesničanů, vypravěčů a služebných – a postupně je upravovali, ale zachovali jejich kouzlo a poučení.

Pokud jste tyto příběhy četli, můžete si všimnout, jak jsou občas brutální. Je to proto, že pohádky byly odjakživa spíše pro dospělé posluchače a byly součástí lidové tradice. Dětem se začínaly vyprávět až později.

Pojďme se podívat na rozdílnost některých pohádek, jak je známe dnes a jak je převyprávěli bratři Grimmové (mluvím z vlastní zkušenosti a je možné, že znáte i jiné verze).

!Varování pro slabší povahy!

Červená Karkulka

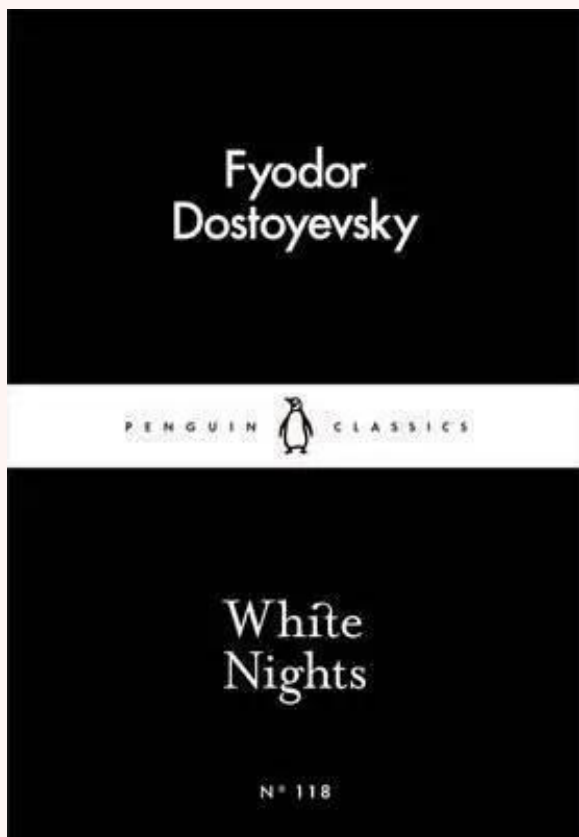
Pohádka o naivní holčičce, která potká velkého zlého vlka na cestě za nemocnou babičkou, a málem by to nepřežila bez statečného myslivce. Asi vám dojde, že původní verze není ani zdaleka tak milosrdná. Tam totiž vlk z babičky udělá „fazolovou“ polévku, kterou Karkulce i nabídne. Ona si i dá, ale přejde ji chuť, když narazí na tvrdou fazoli (babiččin zub). Pak následuje i ikonická scéna a vlk ji slupne, v původní verzi ji však nikdo nezachrání.

Pohádek je samozřejmě o hodně víc a i brutálnější, nechtěla jsem tady popisovat další příběhy. Pokud vás zajímá víc, rozhodně bych vám doporučila film Kletba bratří Grimmů z roku 2000. Já osobně mám nejradši pohádku Ženich vrah a Bezručka, ale na začátek bych je nedoporučila.

Jinak vám přeji hezký den a hezké známky!

ČTENÁŘSKÉ DENÍKY

White Nights – Fyodor Dostoyevsky

DOSTOJEVSKIJ, Fjodor Michajlovič. White Nights. 1. vydání. [online]. Penguin Books Ltd, 2023. ISBN 978-0-241-61978-0. Dostupné z: <https://www.dobrye-knihy.cz/white-nights-1-vydani-1-cit.7.6.2025j>.

White Nights (aka – Bílé noci) jsou velmi známým dílem od autora Fjodora Michajloviče Dostojevského (1821-1881). Příběh White Nights je malá knížka (přibližně 90 stránek). Příběh pojednává o snílkovi, který žije osamělý život v Petrohradě. Jedné letní noci potká dívku jménem Nastenka a během čtyř nocí se mezi nimi vytvoří silné pouto. Mluví spolu o snech, naději a lásce. Přestože se do ní zamiluje, dívka nakonec odejde za jiným mužem. Příběh ukazuje, jak může být láska krásná, ale i bolestná a jak silné dokáže být lidské snění.

-Yuri-

NOVINKY

Naše nová školní kuchyňka – království chutí a vůní!

V naší škole se udála velká změna – máme zcela novou kuchyňku! A nejen tak ledajakou. Je krásná, moderní, voňavá po novotě a připravená na spoustu skvělých kulinářských dobrodružství.

Kuchyňka je vybavena nejnovějšími spotřebiči – máme nové trouby, varné desky, myčky, dřezy i praktický pracovní prostor pro všechny. Všechno je čisté, bezpečné a navrženo tak, aby se nám vařilo co nejlépe. Učení v ní je zábavnější než kdy dřív!

Těšíme se, že si v hodinách vaření vyzkoušíme nové recepty, upečeme něco sladkého, naučíme se krájet jako profíci a třeba jednou zazáříme i v kuchařské soutěži! 😊

Velké poděkování patří vedení školy, které tuto proměnu umožnilo. Nová kuchyňka není jen o vaření – je to místo, kde se učíme spolupracovat, pomáhat si a vytvářet něco společně. A to je ta největší radost.

-Šimon-

Exkurze do Jihlavy

V rámci projektu eTom jsme se zúčastnili exkurze do Jihlavy. Ve středu 7. května jsme se sešli v 8:00 na Točně. Do Jihlavy jsme jeli asi půl hodiny. Jakmile jsme dorazili na náměstí, měli jsme za úkol najít Český rozhlas. Program zde začínal v 9:00. Někteří z nás si tam dokonce udělali rozhovor s paní Irenou Šarounovou. Ta nám ukázala, jak to tam chodí a co všechno musí moderátor udělat, než jde vysílat do rádia. Potkali jsme se také s moderátorem Jožou Kolářem, který nám ukázal, jak to opravdu funguje při živém vysílání.

Poté jsme šli do Stříbrného domu, kde jsme měli zamluvenou animační dílnu v Centru dokumentárního filmu od 10:30 do 12:30. Vytvářeli jsme si tam vlastní animovaný film. Nejprve nám paní vysvětlila různé druhy animovaných filmů a další zajímavosti. Film jsme tvořili pomocí snímků — každá skupina si vytvořila obrázek z papíru, modelíny, lepidla a dokonce i z deček, a pak se vše fotilo. Jakmile byl film hotový, paní nám ukázala, jak z těchto fotografií vytvořit animaci. Hotový film nám pak po pár dnech poslala.

Po dílně jsme měli hlad a šli jsme na oběd do McDonald's, kde jsme strávili asi půl hodiny. Poté jsme se vydali k autobusu a jeli domů.

-Juli-

ZŠ Pelhřimov, Osvobození 1881, příspěvková organizace

Redakce: Valerie Kölblová, Šimon Kalný, Julie Vlastníková, Nelly Fučíková, Denisa Svitáková

Vedoucí: Mgr. Radka Pospíchalová

Fotografie a obrázky pochází z archivu pedagogů a žáků a pixabay.com. Za obsah článků zodpovídají jednotliví autoři.

Tisk časopisu za přispění: